

Protocol Meldcode

Meldcode met afwegingskader

mei 2024

Protocol Meldcode

Meldcode met afwegingskader

Inhoud

Inleiding	3
Verbeterde Meldcode met afwegingskader	3
De Meldcode	3
Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?	3
Situaties van onveiligheid	3
Afwegingsvragen	4
Overzicht wettelijk verplichte stappen	5
Omschrijving van de stappen	7
Wettelijke verplichtingen	10
Meldrecht	11
Participatie van kinderen	12
Bijlage 1	14
Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure	14

Inleiding

Mishandeling, in welke vorm dan ook, is niet aanvaardbaar. Het is belangrijk dat alle beroepskrachten die werkzaam zijn binnen het onderwijs alert zijn op kindermishandeling, signalen in kaart brengen en hier op de juiste manier op anticiperen. In dit protocol staat beschreven hoe medewerkers binnen SKPO moeten handelen bij signalen van huiselijk geweld en kindermishandeling.

Verbeterde Meldcode met afwegingskader

Vanaf januari 2019 moeten organisaties met de verbeterde Meldcode en het afwegingskader werken. De verbeterde Meldcode is tot stand gekomen om situaties van onveiligheid beter en eerder in beeld te krijgen. In de Meldcode is in stap 4 en 5 een *afwegingskader* opgenomen. Het afwegingskader bestaat uit vijf vragen.

In de verbeterde Meldcode is ook de *participatie van kinderen* opgenomen. Het gaat hierbij om negen *actiepunten*, en in stap 3 is het gesprek met het kind toegevoegd.

De Meldcode

De Meldcode is gebaseerd op drie pijlers: *Meldnormen*, *Situaties van Onveiligheid* en de *Afwegingsvragen*.

Meldnormen: in welke situaties moeten beroepskrachten melden?

Beroepskrachten *moeten* een melding doen bij Veilig Thuis in de volgende situaties:

1. In **alle** gevallen van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid en disclosure.
2. In alle **andere** gevallen waarin de beroepskracht meent dat hij, gelet op zijn competenties, zijn verantwoordelijkheden en zijn professionele grenzen, in onvoldoende mate effectieve hulp kan bieden of kan organiseren bij (risico's op) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
3. Wanneer een beroepskracht die hulp biedt of organiseert om betrokkenen te beschermen tegen het risico op huiselijk geweld en/of kindermishandeling constateert dat de onveiligheid niet stopt of zich herhaalt.

Situaties van onveiligheid

In het afwegingskader zijn er situaties vastgelegd waarin de beroepskracht *altijd* moet melden bij Veilig Thuis. Dit zijn situaties waarbij er sprake is van:

- Acute onveiligheid
- Structurele onveiligheid
- Disclosure (d.w.z. kind/volwassene geeft zelf aan slachtoffer te zijn van mishandeling /verwaarlozing)

Acute onveiligheid

Een zorgvrager die in direct fysiek gevaar is, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.

Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook om het onnodig toedienen of juist nalaten van toedienen van medicijnen.

Structurele onveiligheid

Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of geweld. Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst.

Disclosure

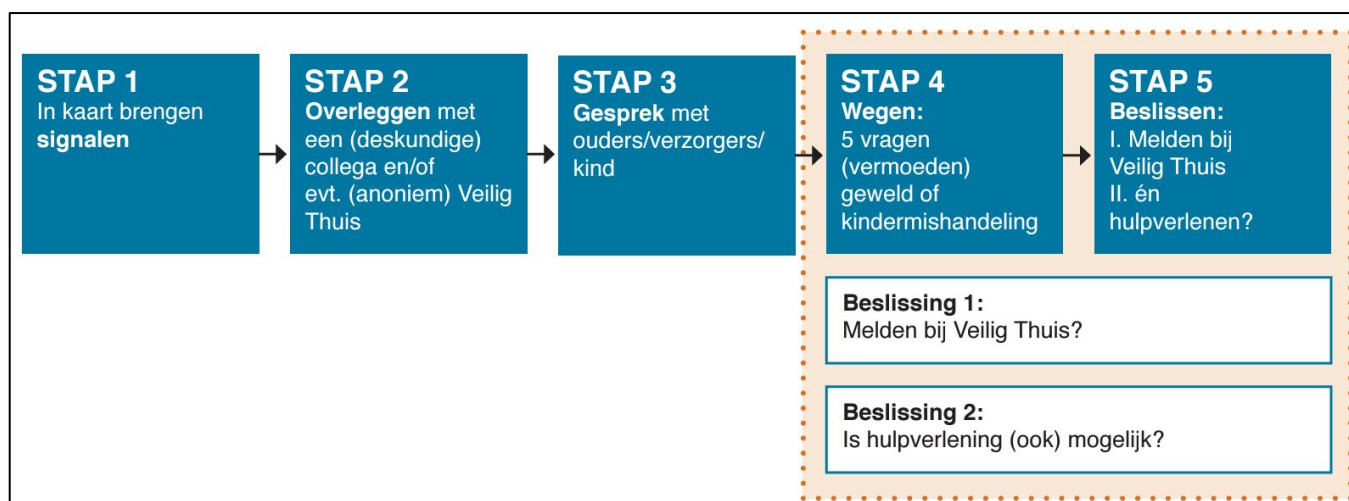
Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen bij huiselijk geweld of kindermishandeling of zich uiten bij een beroepskracht zonder hulp te vragen. Deze slachtoffers dienen ook bij Veilig Thuis gemeld te worden. Dit noemen we *disclosure* oftewel: onthulling. Wanneer een kind of volwassene uit zichzelf praat over mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. De drie meldnormen zijn te vertalen in vijf afwegingsvragen die u in stap 4 stelt.

Voorbeelden van acute, structurele onveiligheid en disclosure voor deze beroepspraktijk zijn te vinden in de bijlage 1.

Afwegingsvragen

Het *afwegingskader* (toe te passen in stap 4), bevat de vijf *afwegingsvragen* waarmee beroepskrachten bij de twee beslissingen, die in stap 5 van de meldcode moeten worden genomen, worden ondersteund.

Overzicht wettelijk verplichte stappen

Het bovenstaande figuur toont de vijf stappen uit de meldcode. Onderstaand zijn deze stappen verder uitgewerkt.

Stap 1 In kaart brengen van signalen Kindcheck	De medewerker - observeert - brengt alle signalen in kaart - doet de Kindcheck - documenteert feiten in leerlingadministratiesysteem
Stap 2 Collegiale consultatie Bij twijfel: Veilig Thuis (anoniem) Bij twijfel: letseldeskundige	De medewerker - doet een collegiale consultatie met de aandachtsfunctionaris (AF) van de school. Zij bespreken de in kaart gebrachte signalen en eventuele vervolgstappen - mocht er sprake zijn van twijfel dan vraagt de AF advies bij Veilig Thuis - schakelt indien nodig letseldeskundige in - informeert de directie - documenteert in het leerlingadministratiesysteem
Stap 3 Gesprek met betrokkene(n) en (indien van toepassing) kind	De medewerker en de AF - voeren het gesprek met de ouders en/of verzorgers/leerling - documenteren in het leerlingadministratiesysteem
Stap 4 Wegen van geweld en/of kindermishandeling Gebruik het afwegingskader Bij twijfel: altijd Veilig Thuis	De medewerker en de AF - voeren de beoordeling van de veiligheidssituatie uit en beantwoordt de vijf vragen van het afwegingskader - de AF neemt bij twijfel contact op met Veilig Thuis - beslissen over wel of niet over te gaan naar stap 5 - de AF doet bij doorgaan naar stap vijf de melding en bespreekt de melding met ouders en/of verzorgers - documenteren in het leerlingadministratiesysteem

Stap 5

- Beslissen met Veilig Thuis

Afweging 1

- Is melden noodzakelijk?

Melden is noodzakelijk als er sprake is van acute of structurele onveiligheid

Afweging 2

- Is hulpverlening (ook) mogelijk?

De AF

- documenteert de vervolgstappen in het leerlingadministratiesysteem

De AF

- maakt een melding als er sprake is van acute of structurele veiligheid
- documenteert de vervolgstappen in het leerlingadministratiesysteem
- informeert de directie
- bespreekt het doen van de melding vooraf met ouders en/of verzorgers

De AF

- documenteert de vervolgstappen in het leerlingadministratiesysteem

Omschrijving van de stappen

Stap 1: In kaart brengen van signalen

Na binnenkomst van een signaal brengt de medewerker de signalen concreet, feitelijk en objectief in kaart. De aandachtsfunctionaris (AF) kan hierbij ondersteunen. De signalen worden gedocumenteerd in het leerlingadministratiesysteem.

Er wordt een kindcheck uitgevoerd wanneer er vanwege de situatie van een volwassene zorgen zijn om de veiligheid van mogelijk aanwezige kinderen. De kindcheck vindt plaats bij het starten van de meldcode. Bij een positieve kindcheck worden de stappen van de meldcode verder gevolgd. Meer informatie over de kindcheck vindt u op bladzijde 10. De uitkomst van de kindcheck wordt gedocumenteerd in het leerlingadministratiesysteem.

Indien er sprake is van signalen of vermoedens van eengerelateerd geweld, dan moet er altijd een deskundige worden geraadpleegd. De AF neem daarvoor contact op met Veilig Thuis.

Stap 2: Collegiale consultatie

Na de signaleringsfase doet de medewerker een collegiale consultatie met de AF. Tijdens de collegiale consultatie worden de in kaart gebrachte signalen en vervolgstappen besproken. Bij twijfel vraagt de AF altijd (op basis van anonieme leerling gegevens) advies aan Veilig Thuis. Een letseldeskundige van Veilig Thuis kan worden ingezet ter duiding van letsels waarbij een vermoeden van huiselijk geweld of kindermishandeling speelt. De uitkomst van de collegiale consultatie wordt feitelijk en objectief gedocumenteerd in het leerlingadministratiesysteem.

Stap 3: Gesprek met betrokkene(n) en kind

Het gesprek met de betrokkene(n) en (indien van toepassing) het kind worden door de AF en de medewerker samen voorbereid. Indien nodig kan ook Veilig Thuis om advies worden gevraagd in de voorbereiding. Het gesprek kan gevoerd worden met de medewerker en de AF. Als de situatie erom vraagt kan de directie ook aansluiten of het gesprek voeren. De uitkomsten van het gesprek worden gedocumenteerd in het leerlingadministratiesysteem.

Stap 4: Wegen van geweld en/of kindermishandeling

De medewerkers en de AF beantwoorden de vijf vragen van het afwegingskader en beoordelen de veiligheidssituatie op basis van: de in kaart gebrachte signalen, de collegiale consultatie, het gesprek met de betrokkene(n) en eventueel ingewonnen advies van Veilig Thuis. Op het moment dat er twijfel is, legt de AF (op basis van anonieme leerling gegevens) contact met Veilig Thuis.

Wanneer er besloten wordt om door te gaan naar stap 5, besluiten de medewerker, de AF en Veilig Thuis over de keuze 'melden is noodzakelijk' of 'hulp inzetten is ook mogelijk'. Als er besloten wordt een melding bij Veilig Thuis te doen, dan wordt deze gedaan door de AF. De medewerkers en AF gaan in gesprek met de ouders en/of verzorgers en (indien van

toepassing) de leerling. In de voorbereiding van dit gesprek besluiten de medewerker en de AF wie van hen de leiding heeft tijdens het gesprek. Indien nodig kan er advies gevraagd worden bij Veilig Thuis. Tijdens het gesprek zal er vermeld worden dat er een melding bij Veilig Thuis gedaan gaat worden. De directie wordt hier ook over ingelicht.

Als is besloten om naar stap 5 te gaan, dan bereidt de AF de laatste drie vragen van het afwegingskader voor en legt dit vast in het leerlingadministratiesysteem. Naast de drie vragen van het afwegingskader worden ook het eventuele advies van Veilig Thuis, de genomen besluiten en de uitkomst van het gesprek met de betrokkenen vastgelegd in het leerlingadministratiesysteem.

Als, aan de hand van de afwegingsvragen, wordt besloten om niet door te gaan naar stap 5, dan wordt de casus afgesloten en vastgelegd in het leerlingadministratiesysteem.

Vijf afwegingsvragen

Meldnorm 1	1	<i>Heb ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode een vermoeden van (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling?</i> Nee: Afsluiten en vastleggen in dossier. Ja: Ga verder met afweging 2.
	2	<i>Schat ik op basis van de stappen 1 tot en met 4 van de Meldcode in dat er sprake is van acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid?</i> Nee: Ga verder met afweging 3. Ja: Melden bij Veilig Thuis. De afwegingen 3 tot en met 5 worden samen met Veilig Thuis doorlopen.
Meldnormen 2 en 3	3	<i>Ben ik in staat effectieve hulp te bieden of organiseren om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden?</i> Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen. Nee: Melden bij Veilig Thuis. Ja: Ga verder met afweging 4.
	4	<i>Aanvaarden de betrokkenen hulp om dreiging van (toekomstig) huiselijk geweld en/of kindermishandeling af te wenden en zijn zij bereid zich hiervoor in te zetten?</i> Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen. Nee: Melden bij Veilig Thuis. Ja: Hulp bieden of organiseren, ga verder met afweging 5.

5	<i>Leidt de hulp binnen de gewenste termijn tot de noodzakelijke resultaten ten aanzien van de veiligheid en/of het welzijn (herstel) van alle betrokkenen?</i> Bij acute onveiligheid en/of structurele onveiligheid wordt deze afweging samen met Veilig Thuis doorlopen. Nee: (Opnieuw) melden bij Veilig Thuis. Ja: Hulp opstarten met afspraken over het volgen van toekomstige (on)veiligheid met betrokkenen en samenwerkingspartners.
---	--

Stap 5: Beslissen met Veilig Thuis:

1: Is melden noodzakelijk?

2: Is hulp inzetten/organiseren (ook) mogelijk?

De AF neemt bij een melding samen met Veilig Thuis de laatste drie vragen van het afwegingskader door.

De AF doorloopt met Veilig Thuis de laatste drie vragen van het afwegingskader. De AF is verantwoordelijk voor het inzetten, coördineren en monitoren van de ingezette hulp. De AF (of intern begeleider/directie) is verantwoordelijk voor toezicht op verandering/verbetering van de zorgen. De verantwoordelijke wordt vastgelegd in het leerlingadministratiesysteem. Indien de ingezette hulp onvoldoende blijkt, dan zal de AF (opnieuw) een melding doen bij Veilig Thuis. Dit wordt voorafgaand besproken met de ouders en/of verzorgers. De AF documenteert de genomen besluiten, (eventueel) ingezette hulp en de voortgang in het leerlingadministratiesysteem.

Wettelijke verplichtingen

Verantwoordelijkheid

De medewerker is in het proces verantwoordelijk voor het starten met de meldcode op het moment dat hij of zij signalen heeft ontvangen of opgevangen. De AF ondersteunt de medewerker en is verder verantwoordelijk voor het uitvoeren van de meldcode. De AF beslist uiteindelijk ook of er wordt doorgedaan naar stap 5 en is daarmee eindverantwoordelijk. De documentatie in het leerlingadministratiesysteem vindt plaats door de medewerker en de AF.

Vertrouwelijke informatie

SKPO houdt zich aan alle geldende wet- en regelgeving rondom de privacy van leerlingen, ouders en medewerkers en het veilig verwerken van hun persoonsgegevens.

Documenteren

Alle stappen uit de meldcode worden door de medewerker en/of de AF vastgelegd in het leerlingadministratiesysteem, dit gebeurt op basis van feitelijke waarneming.

Instructie gebruik Kindcheck

De Kindcheck is onderdeel van de Wet Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling. Doel van de Kindcheck is om meer kinderen in beeld te brengen die ernstig risico lopen mishandeld of verwaarloosd te worden door de situatie waarin hun ouder(s) verkeert of verkeren. De Kindcheck vindt plaats in **stap 1 van de Meldcode**.

De Kindcheck geldt voor alle beroepskrachten die onder de Wet verplichte Meldcode vallen. De Kindcheck is gericht op beroepskrachten die contacten hebben met volwassen cliënten en niet met hun (klein-)kinderen, en daarom ook niet beschikken over kindsignalen.

De Kindcheck is in alle gevallen aan de orde waarin de beroepskracht zich, vanwege de ernstige situatie van zijn volwassen cliënt, zorgen maakt over mogelijk aanwezige minderjarige kinderen. De Kindcheck geldt als een beroepskracht meent dat er, vanwege de toestand van zijn volwassen cliënt, risico's zijn op ernstige schade voor kinderen of een bedreiging van de veiligheid van kinderen die afhankelijk zijn van de zorg van cliënt. Zo geldt de Kindcheck bijvoorbeeld in geval van een ernstige (chronische) depressie, zware verslaving, (dreigende) huisuitzetting, geweld tussen huisgenoten, suïcidepoging.

NB:

- Ook het contact met een adolescent waarbij de beroepskracht zich zorgen maakt over eventueel aanwezige broertjes en zusjes in het gezin kan aanleiding zijn voor het uitvoeren van de Kindcheck;
- De Kindcheck geldt ook voor zwangere vrouwen.

Heeft u twijfels over de veiligheid van de kinderen? Dan doorloopt u de stappen van de Meldcode. U legt eerst vast door welke signalen bij de ouder u twijfelt over de veiligheid van de kinderen. Daarna volgt u de verdere stappen van de Meldcode die ervoor zorgen dat er ook verder onderzoek plaatsvindt en dat er, zo nodig, passende hulp komt.

Deskundigheid eengerelateerd geweld/meisjesbesnijdenis

Er gelden specifieke aandachtspunten als er sprake is van (een vermoeden van) eengerelateerd geweld. Zo dient men in deze zaken altijd een deskundige te raadplegen, omdat het collectieve karakter van deze vorm van geweld specifieke expertise vraagt. U kunt een op het gebied van eengerelateerd geweld deskundige raadplegen of Veilig Thuis.

Bij acute bedreiging van de veiligheid worden de stappen versneld, zo nodig binnen een uur. Denk hierbij aan (vermoedens van) een gedwongen huwelijk, achterlating, eerwraak die op (zeer) korte termijn dreigen plaats te vinden. Niet ingrijpen kan leiden tot moeilijk of niet omkeerbare situaties. Neem in dergelijke gevallen direct contact op met een aandachtsfunctionaris eengerelateerd geweld bij de politie of een andere in uw eigen Meldcode vermelde deskundige op dit specifieke terrein.

Binnen SKPO kunnen aandachtsfunctionarissen ook contact opnemen met de volgende personen:

- Extern vertrouwenspersoon
- Veilig Thuis

Informatie over meldrecht in relatie tot beroepsgeheim

Het beroepsgeheim of de zwijgplicht is een belangrijke voorwaarde voor effectieve hulpverlening. De vertrouwensrelatie met een cliënt of patiënt is van wezenlijk belang. Toch kunnen er situaties zijn waarin de problematiek zo ernstig is dat het doorbreken van het beroepsgeheim noodzakelijk is.

Meldrecht

De regels voor het verbreken van het beroepsgeheim gelden voor alle situaties waarin een cliënt zich in een ernstige situatie bevindt. Bij een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld is dit in een meldrecht vastgelegd in de Wet maatschappelijke ondersteuning (art. 5.2.6 Wmo). Dit biedt iedere beroepskracht met een beroepsgeheim of een andere zwijgplicht het recht om een vermoeden van kindermishandeling of huiselijk geweld bij Veilig Thuis te melden. Ook als zijn cliënt, patiënt of leerling daar geen toestemming voor geeft. Daarnaast biedt het meldrecht beroepskrachten de mogelijkheid om informatie over een cliënt, patiënt of leerling te verstrekken als Veilig Thuis daarbij in een onderzoek naar vraagt. NB: Het wettelijk meldrecht geldt ook als er alleen meerderjarigen bij het huiselijk geweld zijn betrokken.

NB: Voor een zorgvuldige besluitvorming is het noodzakelijk dat de beroepskracht de situatie, voordat hij zijn besluit neemt, bespreekt met een deskundige collega en zo nodig ook (op basis van anonieme cliëntgegevens) advies vraagt aan Veilig Thuis. Verder is het van belang dat de aanwezigheid van voldoende relevante feiten of signalen en zorgvuldige verzameling van deze feiten en signalen aantoonbaar is, en dat er een zorgvuldige en concrete afweging van belangen is geweest. Alle stappen van de meldcode zijn zorgvuldig doorlopen, en de gesprekken met de betrokkene(n) zijn gevoerd.

Participatie van kinderen

Voor kinderen die mishandeld, verwaarloosd of seksueel misbruikt worden, is het essentieel dat zij gezien en gehoord worden door volwassenen in hun omgeving die (professioneel) betrokken zijn en die zij vertrouwen.

Om de participatie van kinderen op te nemen in uw protocol zijn de negen opgestelde actiepunten uit de *“Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling”* (VWS, 2018) omgezet in concrete vragen.

1. Termen

In dit protocol wordt de term kind en/of leerling gehanteerd. In stap 3 van de meldcode wordt het kind ook expliciet als gesprekspartner benoemt.

2. Informatie over het proces

De betrokken medewerker geeft (eventueel ondersteund door de AF) aan de leerling informatie over het proces. Denk hierbij aan:

- Wie wat aan het doen is.
- Waarom diegene dit aan het doen is.
- Wanneer dit gebeurt.
- Wat de zorgen zijn.
- Welke besluiten er genomen worden, door wie, over wat en wanneer.
- Wanneer er terugkoppeling is van bijv. Veilig Thuis en waarover.
- Mogelijkheden voor het kind voor participatie, meedenken, mening geven.
- Recht op klacht of verzet.

3. Informatie over veilig opgroeien

De betrokken medewerker geeft (eventueel ondersteund door de AF) de leerling informatie over ‘veilig opgroeien’. Denk hierbij aan de volgende onderwerpen:

- Wat is een normale omgang tussen ouder en kind?
- Hoe en wie gaat het kind *ontschuldigen*?

4. Recht op eigen mening

De betrokken medewerker geeft (eventueel ondersteund door de AF) aan welke rechten de leerling heeft. Denk hierbij aan:

- Het recht op een eigen mening te geven en de mogelijkheden daarvan.
- Beschrijf de mening van het kind over bestaande zorgen.

5. Vragen en luisteren naar de visie van het kind

De betrokken medewerker geeft (eventueel ondersteund door de AF) de leerling informatie en luistert naar de visie van het kind. Denk hierbij aan:

- De mening van het kind over bestaande zorgen.
- De door het kind geopperde oplossingen.
- De mening over voorgestelde beslissingen.

6. De mening van het kind in de besluitvorming

De betrokken medewerker (eventueel ondersteund door de AF) gaat met de leerling in gesprek. In dit gesprek wordt gevraagd naar de mening van het kind voor wat betreft de besluitvorming. Dit wordt meegenomen in de verdere besluitvorming.

7. Route bij disclosure

Wanneer er sprake is van disclosure en de veiligheid in het geding is, neemt de AF contact op met Veilig Thuis om vervolgstappen te bepalen. De betrokken medewerker (eventueel ondersteund door de AF) bespreekt de route met het kind.

8. Steun

De betrokken medewerker (eventueel ondersteund door de AF of de vertrouwenspersoon) zal zorgen voor de steun aan het kind. Bij vragen kan er, door de AF, contact gelegd worden bij Veilig Thuis.

9. Tips voor gesprek

Betrokken medewerkers en/of aandachtfunctionarissen wordt aanbevolen gebruik te maken van kwalitatieve gesprekstips. Deze zijn opgenomen in de *“Handreiking Participatie van kinderen in de Meldcode huiselijk geweld en kindermishandeling”* (VWS, 2018).

Bijlage 1

Definities en voorbeelden acute, structurele onveiligheid en disclosure

In samenspraak met Veilig Thuis zijn standaard definities en voorbeelden opgesteld. Deze voorbeelden zijn gericht op de praktijk van het onderwijs, bijvoorbeeld: basisonderwijs, voortgezet onderwijs, speciaal onderwijs en leerplicht.

Acute onveiligheid

Definitie	Een persoon is in direct fysiek gevaar, diens veiligheid is de komende dagen niet gegarandeerd en hij of zij heeft direct bescherming nodig.
Toelichting	Bij het afwegen van signalen van huiselijk geweld en/of kindermishandeling schat een beroepskracht allereerst en voortdurend in of een betrokkene acuut (levens)gevaar loopt. Dit betreft de aanwezigheid van fysiek of seksueel geweld (met of zonder letsel) of, in geval van zorgafhankelijke kinderen of (oudere) volwassenen, de afwezigheid van de meest basale verzorging (waaronder eten, drinken, kleding en onderdak) maar bijvoorbeeld ook het onnodig toedienen van medicijnen of het verrichten van onnodige zorg.
Voorbeelden	• Door geweld toegebrachte verwonding die medische behandeling behoeft. • (Ernstig) letsel met een vermoeden dat dit is toegebracht, of een poging daartoe. • Poging tot verwurging. • Wapengebruik. • Geweld tijdens de zwangerschap. • (Vermoeden van) seksueel misbruik of seksueel geweld of seksuele exploitatie van kinderen jonger dan 18 jaar. • Acute bedreiging om zichzelf of een naaste (waaronder (ex)-partner, kinderen of familielid) te doden, ernstig letsel toe te brengen of hun vrijheid te benemen (familiedrama, eerwraak, vrouwelijke genitale verminking). • Onthouden van zorg die acuut de gezondheid bedreigt van -9 maanden tot + 100 jaar, waaronder het onthouden van voedsel. • Als een ouder/verzorger (medische) klachten/aandoeningen bij een kind verzint/aandikt, (medische) onderzoeksgegevens betreffende bij het kind bestaande klachten en afwijkingen vervalst of in het kader van een onderzoek selectief verstrekt of (medische) klachten en afwijkingen bij het kind daadwerkelijk veroorzaakt. • Vrijheidsbeperkende maatregel voor pleger loopt af zonder dat er afdoende veiligheidsmaatregelen genomen zijn. • Acuut onveilige situatie bestaat of zorg dreigt weg te vallen vanwege suïcidepoging, automutilatie, acuut psychiatrisch beeld, intoxicatie door alcohol of drugs. • Noodgedwongen vlucht van huis door (dreiging van) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.

- Een minderjarig kind dat alleen gelaten wordt in huis zonder toezicht en verzorging van een volwassene.
- Minderjarigen die opgesloten worden in huis en onthouden worden van eten en drinken.
- Minderjarigen die met een alleenstaande ouder leven, waarbij deze ouder een acute psychose krijgt.

Structurele onveiligheid

Definitie	Er is sprake van herhaling of voortduren van onveilige situaties of van geweld.
Toelichting	Een voorgeschiedenis van huiselijk geweld of kindermishandeling is de belangrijkste voorspeller voor voortduren van onveiligheid (daderschap en slachtofferschap) in de toekomst. In de afweging of sprake is van structurele onveiligheid is ten minste over de volgende factoren informatie nodig: herhaling van geweld /onveiligheid, oudersignalen en eventuele kindsignalen/signalen van slachtoffers.
Voorbeelden	• Minderjarigen die opgroeien bij ouders met zodanig ernstige problematiek ten gevolge van verstandelijke beperking, middelenverslaving, psychische problematiek dat de fysieke en emotionele veiligheid van het kind bij herhaling en/of voortdurend wordt bedreigd en de ontwikkelmogelijkheden van deze minderjarigen structureel ingeperkt worden. • Ernstige verwaarlozing die voor jonge opgroeiende kinderen blijvende schade kan veroorzaken. • Minderjarigen die een hoog schoolverzuim hebben. • Minderjarigen die stelselmatig getuige zijn van huiselijk geweld. • Minderjarigen die geregeld fysiek mishandeld worden. • Psychische en/of fysieke mishandeling door escalerende vormen van langdurige stalking in partnerrelaties.

Disclosure

Definitie	Slachtoffers die uit zichzelf een beroepskracht om hulp vragen of zich uiten bij (mogelijk) huiselijk geweld en/of kindermishandeling.
Toelichting	Wanneer een slachtoffer, kind of volwassene, uit zichzelf een beroepskracht om hulp vraagt bij mogelijk huiselijk geweld en/of kindermishandeling of zich hierover uit, zonder hulp te vragen, betekent dit veelal dat het (minderjarige) slachtoffer een acute crisis ervaart en vreest voor de veiligheid en/of het welzijn van zichzelf of gezinsleden. Het met onvoldoende voorbereiding met de ouders/pleger(s) bespreken van de (door het slachtoffer) geuite zorgen kan leiden tot (verergering van) situaties van acute of structurele onveiligheid. Dit geldt uitdrukkelijk ook voor specifieke vormen van huiselijk geweld zoals (ex-)partnerstalking, huwelijksdwang, eengerelateerd geweld en ouderenmishandeling. Een professionele norm tot melden betekent in dit geval

	zorgvuldige afstemming over de vervolgacties tussen de beroepskracht, Veilig Thuis en het slachtoffer.
Voorbeelden	